

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: JUDr. T. M., Ph.D.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020, č. j. 068012/2020/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
Odůvodnění

Průběh stavebního řízení

1. Dne 19. 12. 2017 podala I. K. (jakožto stavebník) žádost o stavební povolení k Městskému úřadu Mníšek pod Brdy (dále jen „stavební úřad“). Stavba byla v žádosti popsána jako „rekonstrukce a částečná demolice rodinného domu H. čp. XA, parc. č. st. XB, k. ú. H.“. V žádosti je uvedeno, že stávající plocha činí 148 m², nová bude činit 73 m², 1 podlaží - přízemí, výška stavby 6 metrů, předpokládané zahájení stavebního záměru 1/2018 a dokončení 6/2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

2. Součástí spisu je projekt ke stavebnímu řízení Ing. P. nazvaný rekonstrukce a částečná demolice rodinného domu s místem stavby H., č. p. XA. Jako datum zhotovení dokumentace je uveden červenec 2000. V části umístění stavby je uvedeno, že se stavební akce týká rodinného domu čp. XA v H., který se nachází v intravilánu obce. Cílem stavby je dle dokumentace odstranění částí dotčeného domu, které jsou v havarijním stavu a přizpůsobení ponechané obytné části požadavkům na moderní bydlení. Má jít o odstranění narušených částí domu, které byly přistavěny k původnímu projektu jako přístavby, ponechaná obytná část bude rekonstruována na bytovou jednotku 2+kk s příslušenstvím. Po odstranění přístaveb zůstane původní část objektu. Stávající zpevněné plochy budou ponechány bez úprav, nové nebudou realizovány. Stávající zastavěná plocha činí 148,23 m², po demolici bude činit 72,88 m². Obestavěný stávající prostor činí 681,85 m³, po demolici bude činit 335,23 m³. V přílohách jsou pak zakresleny části domu k demolici (hospodářská část a ložnice) a jeho zbývající (prostřední) část určená k rekonstrukci a umístění stavby na pozemku.
3. Dne 1. 3. 2018 stavební úřad oznámil zahájení stavebního řízení.
4. Dne 16. 3. 2018 žalobce podal námitky proti vydání stavebního povolení. V nich uvedl, že je vlastníkem sousedního pozemku parc. č. XC, k. ú. H. Tento pozemek hraničí s pozemkem parc. č. XB, přičemž hranice pozemků jsou sporné, neboť paní K. neoprávněně užívá nezanedbatelnou část pozemku žalobce parc. č. XB. Stavba na jejím pozemku přesahuje na jeho pozemek. Proto žádal oprávněnou právnickou osobu o vytyčení hranic. Žádost o vydání stavebního povolení je nedůvodná, dokumentace neodráží skutečný stav věci. Na pozemku parc. č. XB se již 10 let nenachází stavba, o jejíž demolici paní K. žádá. Navrhovaným stavebním řízením nemá být povolena částečná demolice a stavební úpravy stávajícího objektu, ale ve skutečnosti novostavba na nových základech. V současné době se na pozemku parc. č. XB nachází pouze stavba o rozměrech 2,5 x 4 metry o výšce cca 2,5 metru, kterou paní K. obývá. Budova je situována na hranici s pozemkem žalobce parc. č. XC, zčásti zasahuje na jeho pozemek. Zamýšlená novostavba je vydávána za přestavbu objektu, který již 10 let neexistuje, a to na úkor pozemku žalobce, do něhož stavba zasahuje.
5. Stavební úřad nařídil ústní jednání a místní šetření na 9. 5. 2019. Dne 8. 5. 2019 se z něj omluvil právní nástupce paní K., P. J. (dále jen „stavebník“), z pracovních důvodů.
6. Stavební úřad dle protokolu z prohlídky ze dne 9. 5. 2019 zjistil, že na pozemku parc. č. XB se nachází stavba rodinného domu č. p. XA. Její části určené dle projektové dokumentace k demolici se zde již nenacházejí. V části označené jako obytná část k demolici jsou zachovány zbytky základové desky. Stavba je v katastru zakreslena včetně obou částí určených k demolici. Z pozemku parc. č. XC byla zjištěna existence jakési stavby (asi sklepa) opatřené poklopem. Projektová dokumentace tuto část stavby neřeší. Žalobce do protokolu uvedl, že vzhledem k tomu, že projektová dokumentace neobsahuje vymezení ve vztahu k hranicím pozemku, nelze hovořit o tom, které stavby projektová dokumentace řeší a které nikoliv.
7. Dne 27. 6. 2019 stavební úřad rozhodl o vydání stavebního povolení.

8. Dne 26. 9. 2019 stavební úřad provedl kontrolní prohlídku stavby k prověření oznámení žalobce o tom, že na pozemku parc. č. XB probíhají nepovolené stavební práce. Na místě bylo zjištěno, že na pozemku parc. XB se nachází stavba rodinného domu č. p. XA, na níž probíhají stavební práce spočívající ve výměně střešní krytiny. Ze střechy domu byly odstraněny střešní tašky a krov stavby je přikryt igelitovými plachtami. Stavební úřad konstatoval, že těmito pracemi nedošlo k zásahu do střešních konstrukcí a nejde o práce, které by vyžadovaly jeho povolení. Stavební úřad dále konstatoval, že části domu určené dle projektové dokumentace k demolici se již na místě nenacházejí. Jde o hospodářskou část a obytnou část. Z obytné části je zachován betonový základ, sloužící jako terasa. Dále je na pozemku zachována stavba sklepa přístupná z venkovní části po schodech. Sklep je zakryt poklopem, který navazuje na zbytky základových konstrukcí domu (nyní terasy). K protokolu jsou připojeny fotografie z prohlídky.
9. Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 10. 2019 bylo rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 27. 6. 2019 zrušeno, a to z důvodu chybného určení účastníků řízení, a věc byla stavebnímu úřadu vrácena k novému projednání.
10. Rozhodnutím ze dne 18. 2. 2020, č. j. MMpB-SÚ/800/20 - 326/2018-Cub (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), stavební úřad znovu rozhodl podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) o vydání stavebního povolení pro stavbu „*stavební úpravy a částečná demolice rodinného domu ČP XA na pozemku číslo parcelní stavební XB, číslo parcelní XB v katastrálním území H.*“ (dále jen „stavba“). Stavba dle rozhodnutí zahrnuje: odstranění staticky narušených částí objektu. Tyto části budou o vnějších rozměrech 5,8 x 5,5 m a 8,2 x 5,5 m. Ponechaná obytná část bude upravena na bytovou jednotku kategorie 2+kk s příslušenstvím. Tato ponechaná část bude o vnějších rozměrech 12,95 x 5,5 m a výšce 6 metrů. Umístění stavby je stávající. Stavba bude provedena na pozemcích parc. č. st. XA a parc. č. XB. Stavba bude provedena dle projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení, kterou vypracoval Ing. J. P.
11. V odůvodnění stavební úřad uvedl, že u hranic pozemků p. č. XB a XC se nachází vstup do sklepa, který je umístěn na pozemku č. p. XB, nikoliv XC. Stavební úřad se ztotožnil s tvrzením žalobce, že se části domu určené k demolici již na místě nenacházejí. V části označené jako obytná část k demolici jsou zachovány zbytky základové desky, které budou předmětem demolice. Stávající obytná část nebude odstraněna, nejde o novostavbu, ale o stavební úpravy. Dle stavebního úřadu stav evidovaný v katastru nemovitostí neodpovídá skutečnosti, jelikož část stavby byla částečně odstraněna. Po dokončení demolice a doložení geometrického plánu bude stav zapsán. Stavba byla již umístěna při jejím vzniku, proto nevzniká povinnost určovat polohu. Část domu nejbližší k pozemku žalobce, označená jako obytná část k demolici byla dříve povolena a nyní bude odstraněna, tudíž nedochází k jakémukoliv omezení či ovlivnění pozemku žalobce.
12. Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím ze dne 18. 5. 2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Konstatoval, že jde o stávající, samostatně stojící rodinný dům obdélníkového půdorysu, kdy dvě jeho krajní části budou ubourány (obytná část, hospodářská část) a zbývající středová část zastřešená stávající sedlovou střechou bude upravena pro bydlení. Dojde tedy ke zmenšení

zastavěné plochy rodinného domu a jeho stavebním úpravám. Stávající dům je vzdálen cca 5 metrů od hranice s pozemkem žalobce, nová vzdálenost bude činit cca 10,5 metru. Projektová dokumentace, resp. situace stavby je v souladu s aktuálním stavem v katastru nemovitostí. Umístění stavby splňuje požadavky dle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Z projektové dokumentace lze usoudit, že stavba bude umístěna v dostatečné vzdálenosti od společné hranice s pozemkem žalobce, nedochází k přístavbě či nástavbě, ani ke snížení odstupové vzdálenosti, ale právě naopak. Žalobce nijak nedoložil, že stavbou budou dotčena či ohrožena jeho práva jako vlastníka sousedního pozemku.

Shrnutí žaloby

13. Žalobce namítá, že stavební úřad povolil stavbu na základě 11 let staré projektové dokumentace, která neodpovídá skutečnému stavu. Skutečný stav na pozemku je v rozporu s údaji v katastru nemovitostí. Z výroků obou rozhodnutí není zřejmé, jakými podklady se při rozhodování řídily a jejich závěry jsou převážně spekulativní. Obě rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
14. Žalovaný byl zatížen podjatostí a nerozhodoval nestranně. To žalobce dovozuje z toho, že
  - a) mu nebyly poskytnuty kopie podkladů, které stavebník předložil, a o jeho námítce podjatosti nebylo tajemníkem stavebního úřadu rozhodnuto,
  - b) správní orgán nezákonně doručoval na adresu jeho trvalého bydliště, přestože žádal o doručování do profesní datové schránky,
  - c) správní orgán zcela ignoroval žádosti žalobce o místní šetření,
  - d) správní orgán nedůvodně toleroval jedenáct let staré podklady, nežádal jejich aktualizaci a přešel nezpřístupnění pozemku stavebníka, čímž bylo znemožněno zjištění skutkového stavu.
15. Stavební úřad nekriticky přejímal informace z jedenáct let starého stanoviska projektanta, které obsahuje pouze nákresy údajných staveb bez jakéhokoli vymezení k hranicím pozemku i k umístění staveb navzájem. Stavební úřad při místním šetření zjistil, že podklady neodpovídají skutečnosti a vycházel z údajů z katastru nemovitostí, včetně tam zakreslených staveb, které nejsou na pozemku situovány. Stavební úřad ignoroval autorizovaným geodetem Ing. Váňou zaznamenanou spornou hranici pozemku.
16. Dále stavební úřad v rozporu se zákonem nejednal se všemi účastníky řízení. Nejednal s právními nástupci spoluvlastníků pozemku parc. č. XD, resp. s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Účastníkům neznámého pobytu stavební úřad neustanovil opatrovníka.
17. Stavební úřad ignoroval nevěrohodnost podkladů pro vydání stavebního povolení. Dle podkladů architekt argumentuje havarijním stavem staveb před 11 lety, přestože při místním šetření bylo postaveno na jisto, že se na pozemku tyto stavby nenalézají. Rovněž bylo zjištěno, že k pozemku byly neoprávněně „připloceny“ části sousedních pozemků a návrh žalobce na podání podnětu příslušnému katastru nemovitostí k uvedení katastrálního operátu do souladu se skutečným stavem byl ignorován.

18. Správní orgány zcela nedůvodně rozhodly o stavbě, která nebyla dostatečně specifikována, a povolily její (nedostatečně určenou) rekonstrukci či demolici nejen na pozemku st. XB, ale též na pozemku zahrady. Tím stavební úřad umožnil stavebníkovi libovolnou stavební činnost bez kontroly. V řízení nebyla prokázána potřeba rekonstrukce či demolice staveb.

Vyjádření k žalobě

19. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 3. 9. 2020 uvedl, že podstatou stavby jsou stavební úpravy stávajícího rodinného domu č. p. XA, spočívající v ubourání hospodářské a částečně obytné části a následných stavebních úprav zbývajících středové části rodinného domu. Jde výhradně o stavební úpravu stávajícího rodinného domu, kdy dojde ke zmenšení zastavěné plochy, nedojde k žádné přístavbě či nástavbě ani změně účelu užívání a dojde ke zvětšení odstupových vzdáleností od společných hranic pozemků. V případě žalobce bude rodinný dům po úpravách vzdálen 10,5 metru od hranice s jeho pozemkem a cca 20 metrů od jeho rozestavěného domu.
20. Projektová dokumentace byla vyhotovena v souladu s aktuálním zápisem v katastru nemovitostí. Stanovuje současný stav stavby a rozsah stavebních prací, nelze tak provádět libovolnou stavební činnost, jak se obává žalobce. Z projektové dokumentace je patrné umístění rodinného domu, včetně hranic se sousedními pozemky. Vlastníci sousedních nemovitostí nemohou být stavební úpravou jakýmkoliv způsobem dotčeni. Žalobce se snaží zpochybnit a stavební úpravy vedlejšího domu, aniž by uvedl, jak konkrétně bude dotčen ve svých právech, kdy vzdálenost domů bude cca 20 metrů.

Replika žalobce

21. Žalobce nesouhlasí s tím, že by předmětem stavebního řízení bylo zbourání části nemovitosti. Naopak od samého počátku žalobce namítá, že účelem řízení má být legalizace neoprávněné a nepovolené stavby na jeho pozemku. Dvanáct let starý situační náčrt neobsahuje jedinou kótu, podle které se mají úpravy provádět. Žádné stavby, které by bylo možné rekonstruovat či ubourat, se na pozemku 10 let nevyskytují. Stavební úřad chce v součinnosti se stavebníkem legalizovat černou stavbu na pozemku žalobce. Přestože žalobce nepovolené stavby opakovaně oznamoval, stavební úřad zůstal nečinný. Stavba sklepa a terasy je na pozemku žalobce, asi 3 metry od novostavby jeho domu.

Procesní postup soudu

22. Soud v souladu s § 34 odst. 2 s. ř. s. vyrozuměl stavebníka P. J. o probíhajícím soudním řízení a poučil jej o možnosti přihlásit se do soudního řízení jakožto osoba zúčastněná na řízení. Stavebník však na výzvu ve stanovené lhůtě (ani později) nereagoval, a proto není osobou zúčastněnou na tomto řízení.
23. Žalobce podal dne 11. 4. 2021 návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) ve znění pozdějších předpisů. Ten byl usnesením Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 5. 2021, č. j. Aprk 6/2021 - 38, zamítnut jako nedůvodný.

24. Druhý návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, podaný dne 3. 8. 2021, jímž se žalobce domáhal toho, aby zdejší soud nařídil ústní jednání, zdejší soud v souladu s § 174a odst. 3 větou druhou zákona o soudech a soudcích NSS již nepředkládal, neboť přistoupil k nařízení ústního jednání ve věci, tedy provedl úkon, jehož se žalobce návrhem domáhal.

Ústní jednání

25. Při ústním jednání obě strany setrvaly na svých stanoviscích.
26. Žalobce při jednání zopakoval, že řízení bylo vedeno na podkladě 10 let staré dokumentace, která již neodpovídala skutečnosti. Stavebním povolením bylo stavebníkovi umožněno činit práce na celém pozemku v neomezeném rozsahu. Projekt nespecifikuje polohu nemovitosti ve vztahu k hraničním pozemkům. Není zřejmé, která část nemovitosti má být ubourána. Stavební práce následně probíhaly, a to tak, že na základech sklepa soused vybudoval dřevěný prostor, který používá jako verandu. Podél celého plotu soused udělal parkovací stání pro několik aut a svedl dříve používanou spádovou kanalizaci na pozemek žalobce, takže mu vytopil dům. Soused svoji nemovitost používá ke komerčním účelům, takže se na jeho pozemku shromažďuje velký počet lidí. Na verandě je v létě permanentně mejdan. Stavební povolení dává stavebníkovi naprosto neomezené možnosti stavět. Ve stavebním řízení nebylo jednáno se všemi jeho účastníky.
27. Žalovaný odkázal na své písemné vyjádření k žalobě. Nedomnívá se, že by stavební povolení umožňovalo stavebníkovi nelimitovanou výstavbu. Tomu neodpovídá jeho výrok. Pokud byla stavba provedena v rozporu se stavebním povolením, není to skutečnost, která spadá do tohoto řízení.

Posouzení věci soudem

28. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
29. Soud úvodem připomíná, že aktivní procesní legitimace k podání žaloby proti správnímu rozhodnutí je dána, pokud žalobce logicky důsledně a myslitelně tvrdí možnost dotčení své právní sféry tímto rozhodnutím. Pokud žalobce vůbec netvrdí dotčení na svých právech či je takové dotčení z povahy věci vyloučeno, soud takovou žalobu odmítne podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Správní soudnictví totiž zásadně neslouží k obecnému dozoru nad zákonností postupu správních orgánů, nýbrž k ochraně veřejných subjektivních práv žalobce. Z uvedeného vyplývá, že podmínkou zrušení žalobou napadeného rozhodnutí je nejen jeho objektivní nezákonnost, ale současně i to, že žalobce byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. I kdyby tedy napadené rozhodnutí bylo objektivně nezákonné, ale nezasahovalo by do práv žalobce, nemohl by soud žalobě

vyhovět (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2016, č. j. 46 A 78/2014 - 104, a tam citovanou judikaturu). Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není koncipováno jako *actio popularis* (žaloba ve veřejném zájmu). Vzhledem k tomu, že žalobní legitimace je odvozena od dotčení právní sféry (respektive od tvrzení o takovém dotčení), přípustné mohou být pouze takové žalobní body, které spadají do tohoto rámce (rozsudek NSS ze dne 19. 9. 2019, č. j. 9 As 310/2017 - 164, odst. 72).

30. K otázce dotčení práv žalobce se ve svých rozhodnutích vyjádřily oba správní orgány. Stavební úřad konstatoval, že část domu, která je nejbližší k pozemku žalobce, byla dříve povolena a nyní bude kompletně odstraněna. Neshledává tak jakékoliv omezení či ovlivnění pozemku parc. č. XC vlastněného žalobcem. Podobně žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce nedoložil, že by stavbou mohla být dotčena či ohrožena jeho práva jako vlastníka sousedního pozemku. Žalovaný připomněl, že stavba spočívá v ubourání dvou krajních částí rodinného domu a rekonstrukce jeho zbývajících částí. Dojde tedy ke zmenšení zastavěné plochy rodinného domu a jeho stavebním úpravám. Současně se zvětší odstupová vzdálenost domu od hranice s pozemkem žalobce z cca 5 metrů na cca 10,5 metru.
31. Žalobce s těmito závěry správních orgánů uvedenými v předchozím odstavci nijak konkrétně v žalobě nepolemizuje. Přesto soud neshledal, že by žalobce vůbec netvrdil, že napadené rozhodnutí zasahuje do jeho práv, a že by tedy byl dán důvod k odmítnutí žaloby. Ze žalobních tvrzení lze dovodit, že dle žalobce stavební povolení umožnilo stavebníkovi libovolnou stavební činnost na celém jeho pozemku, tedy i u hranic s pozemkem žalobce, a spojuje s tím následky například v podobě vytopení svého domu či hluku z pozemku stavebníka. Současně tvrdí, že stavební povolení legalizovalo černou stavbu stavebníka na jeho pozemku. Byť žalobní argumentace není povětšinou ohledně dotčení práv žalobce příliš konkrétní, soud konstatuje, že přeci jen alespoň tvrdí zásah do svého vlastnického práva k sousednímu pozemku, který spojuje s napadeným rozhodnutím a stavebním povolením.
32. Po věcné stránce však není pravdou, že by v nyní posuzovaném stavebním řízení byla stavebníkovi povolena jakákoliv stavební činnost bez kontroly. Ve stavebním povolení je jasně uvedeno, jaké práce se povolují, přičemž hned první podmínkou povolení je, že stavba bude provedena dle projektové dokumentace Ing. P. a odchylky od ní nemohou být provedeny bez předchozího povolení stavebního úřadu. V projektové dokumentaci je pak zakresleno postavení zmíněného domu, včetně měřítka, na pozemcích stavebníka, přičemž z celkové situace (příloha 4 projektové dokumentace) je zřejmé, že je mj. povolována demolice žlutě zakreslených částí, vzdálených od hranice s pozemkem žalobce cca 5 metrů, jak již uvedl žalovaný (a čemuž též odpovídá jejich zakreslení v projektové dokumentaci). Správními rozhodnutími bylo tedy povolováno zmenšení dříve umístěného a povoleného rodinného domu na pozemku stavebníka. Správní rozhodnutí tak vedou ke zvětšení odstupových vzdáleností od hranice s pozemkem žalobce oproti naposledy povolenému stavu. Nadto je v prvostupňovém rozhodnutí explicitně uvedeno, že se stavba povoluje na pozemcích parc. č. XA a st. XB, čili na pozemcích ve vlastnictví stavebníka. Nijak tedy není správními rozhodnutími povolován či dodatečně legalizován tvrzený zásah do vlastnického práva žalobce k pozemku parc. č. XC ze strany stavebníka, jak se zřejmě domnívá žalobce. Pokud stavebník svým jednáním neoprávněně zasahoval či zasahuje do

vlastnického práva žalobce (dle tvrzení žalobce měl něco postavit částečně na pozemku žalobce), je na žalobci, aby se soukromoprávní cestou bránil proti takovému jednání. Takové tvrzené jednání stavebníka však nijak přímo nesouvisí s nyní přezkoumávanými správními rozhodnutími, kterými byla povolena částečná demolice a rekonstrukce již dříve umístěného a povoleného rodinného domu výlučně na pozemku stavebníka. Nesouvislost zásahu, proti kterému žalobce brojí, s nyní přezkoumávanými rozhodnutími ilustruje skutečnost, že již před vydáním prvostupňového rozhodnutí žalobce namítal, že paní K. neoprávněně užívá část jeho pozemku. Z toho je dobře patrné, že zdrojem tvrzeného zásahu do práv žalobce nejsou nyní přezkoumávaná správní rozhodnutí, která byla vydána později. Těmito rozhodnutími není tvrzené jednání stavebníka jakkoliv dodatečně aprobováno.

33. Námitka, že v řízení nebyla prokázána potřeba rekonstrukce či demolice stavby, není důvodná. Ze stavebního zákona obecně nevyplývá povinnost stavebníka tvrdit a prokazovat důvod, pro který chce stavbu zrekonstruovat či naopak zbourat. Pokud stavebník částečně či zcela demolici již provedl před právní mocí stavebního povolení, může to být při splnění zákonných podmínek důvodem k jeho delikt ní odpovědnosti (srov. § 178 až § 183 stavebního zákona). Stejně tak lze postupovat v případě, že stavebník postupuje v rozporu s vydaným stavebním povolením [srov. § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona], jak tvrdí žalobce. Není to však důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.
34. Pokud jde o žalobní tvrzení, že stavba byla povolena na základě řady let staré projektové dokumentace, i v případě důvodnosti takového tvrzení není zřejmé, jak se tato tvrzená nezákonnost dotkla žalobce v jeho právní sféře.
35. Žalobní námitkou, která se pak vůbec netýká ochrany práv žalobce, je jeho žalobní tvrzení, že správní orgány nejednaly se všemi osobami, které byly účastníky řízení (viz části 6. a 7. žaloby). Pokud správní orgány nesprávně nejednaly s dalšími osobami jako s účastníky řízení, nijak se tato tvrzená vada netýká právní sféry žalobce, kterého za účastníka řízení považovaly, a z hlediska důvodnosti žaloby je tato námitka irelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 4 As 217/2014 - 37, odst. 42–43). Totéž platí pro námitku, že k pozemku stavebníka byly „připloceny“ části sousedních pozemků, a to ve vztahu k těm pozemkům, jejichž vlastníkem není žalobce.
36. I pokud si snad stavebník „připlotil“ část pozemku žalobce, nelze pro takové jednání najít oporu v nyní přezkoumávaných rozhodnutích. Totéž lze konstatovat ve vztahu k tvrzením žalobce o tom, že si stavebník vybudoval parkovací místa hned u hranice jejich pozemků, že stavebník používá své nemovitosti ke komerčním účelům či že svedl kanalizaci na pozemek žalobce, čímž došlo k vytopení domu žalobce. Ze žádné pasáže stavebního povolení ani napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by takové jednání stavebníka tato rozhodnutí povolovala, umožňovala či zpětně legalizovala. I pokud tedy stavebník postupoval žalobcem tvrzeným způsobem, nemůže to být pro absenci příčinné souvislosti důvod ke zrušení nyní přezkoumávaných správních rozhodnutí.
37. Pokud jde o tvrzenou podjatost, důvody pro vyloučení úřední osoby z úkonů v řízení jsou uvedeny v § 14 správního řádu. Žalobce však ani netvrdí, že by úřední osoby byly podjaty

s ohledem na jejich poměr k věci, k účastníkům řízení či jejich zástupcům, ale dovozuje jejich podjatost z jejich procesního postupu ve věci, dle žalobce nesprávného. Jak však vyplývá z citované úpravy a též z judikatury NSS postup v řízení sám o sobě nezakládá důvod pro vyloučení úřední osoby z provádění úkonů v řízení. Třebaže aplikace práva ze strany správního orgánu může být shledána jako nesprávná, obranou proti této nesprávné aplikaci práva není námitka podjatosti, ale procesním předpisem předvídaný opravný prostředek. Zákon proto vylučuje, aby důvodem kvalifikované pochybnosti o nepodjatosti pracovníků nebo členů správního orgánu mohly být okolnosti, které spočívají v jejich postupu v řízení v projednávané věci (viz např. rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2021, č. j. 6 As 336/2020 - 28, odst. 18). Námitka, že žalovaný byl zatížen podjatostí, tak nemůže být důvodná.

38. Provedení žalobcem navrhovaných důkazů (místní šetření a vyžádání si zprávy z katastrálního úřadu ohledně aktuálního stavu řízení, které dle žalobce inicioval Ing. Váňa) by na výše uvedených závěrech soudu nemohlo nic změnit. Nadto soud připomíná, že při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Proto tyto důkazní návrhy soud při jednání zamítl.
39. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť s žalobou nebyl úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému v dané věci nevznikly náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti, ostatně náhradu nákladů řízení ani nežádal. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách.

Praha 16. září 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu